

บทที่ 12

ทะเลทรายและลม (DESERTS AND THE WIND)

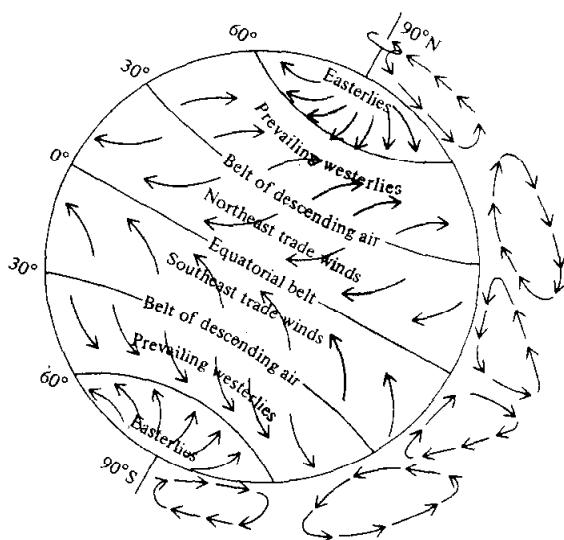
เมื่อนักถิ่งทะเลทราย คนส่วนมากจะนึกภาพฟันที่ล้มแรง น้ำเก็บไม่มี ไม่มีพืชพรรณไม้ และเนินทรายที่ร้อน แห้งนบนเขนทะเลทรายที่ประกอบด้วยทราย แต่ฟันที่ทะเลทราย ทั่วโลกจะแตกต่างกันทั้งการเกิดและลักษณะ ทะเลทรายที่ร้อนที่ทะเลทรายจะปกคลุมประมาณหนึ่ง ในสามของพื้นผิวโลก บริเวณแคบทะเลทรายจะมีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงภูมิประเทศมาก แต่อย่างไรก็ตามน้ำในทะเลทรายก็ยังมีผลทำให้พื้นที่แคบทะเลทรายเปลี่ยนไปได้เช่นกัน จึงแม้ว่า จะเกิดขึ้นน้อยกว่าเขตซึ่ง

12.1 ชนิดและการกระจายของทะเลทราย

ทะเลทรายคือพื้นที่ที่มีความชื้นน้อย การระเหยเกิดขึ้นมากเนื่องจากอุณหภูมิสูง จัดเป็นทะเลทรายอบอุ่น (warm desert) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิดตามการเกิดและแหล่งของมัน ทั้งนี้ไม่รวมทะเลทรายชั้วโลก (polar deserts) ซึ่งจัดเป็นทะเลทรายเย็น (cold desert)

1. ทะเลทรายตามลักษณะภูมิประเทศหรือทะเลทรายละติจูดกลาง (Topographic deserts or middle-latitude deserts) เป็นทะเลทรายที่เกิดขึ้นจากกลางทวีปที่ห่างไกลจากมหาสมุทร หรือเป็นบริเวณที่มีภูเขา กันทางลง ทำให้ได้รับความชื้นน้อย จนจังไม่ตกลงในพื้นที่นี้ ตัวอย่างทะเลทรายที่อยู่กลางทวีป เช่น ทะเลทราย Takla Makan ทางเหนือของกีเบต ทะเลทราย Kashmir ทางตะวันตกสุดของจีน ส่วนทะเลทรายที่เกิดในรัฐเนวาดา ยูทาห์ และริชาร์ด โคลโรโด ซึ่งอยู่ทางตะวันตกและตะวันตกเฉียงใต้ของทวีปเมริกา จะถูกเทือกเขาเซียร์ราเนวาดาในรัฐแคลิฟอร์เนีย กันทางลงซึ่งถอนความชื้นจากมหาสมุทรแบบชีฟิก เช้าสู่เย็น ทำให้เกิดฝนตกทางด้านตะวันตกของเทือกเขา ส่วนลมที่พัดต่อไปทางตะวันออก ความชื้นเหลืออยู่น้อยมากเป็นผลทำให้เกิดทะเลทรายในพื้นที่อับดัน ในประเทศเม็กซิโก และประเทศอาร์เจนตินา ก็เป็นทะเลทรายแบบนี้

2. ทะเลรายเขตร้อนหรือทะเลรายละติจูดต่ำ (Tropical deserts or low-latitude desert) เกิดจากสภาวะการหมุนเวียนของบรรยากาศ (ดูรูปที่ 12.1) พื้นที่อยู่ระหว่างละติจูด 10 ถึง 30 องศาเหนือและใต้ อุณหภูมิจะสูงทำให้ฝนไม่ตกเกิดเป็นทะเลรายสองด้านของเส้นศูนย์สูตร เช่น ทะเลราย Sahara ในแอฟริกาเหนือ ทะเลราย Arabian ในตะวันออกกลาง ทะเลราย Victoria ในอสเตรเลีย ทะเลราย Kalahari ในแอฟริกาใต้ ทะเลราย Sonora ในเม็กซิโก อาริโซนา และแคลิฟอร์เนีย ทะเลราย Atacama ในเปรูและชิลี และทะเลรายในปากีสถาน และตะวันตกเฉียงเหนือของอินเดีย

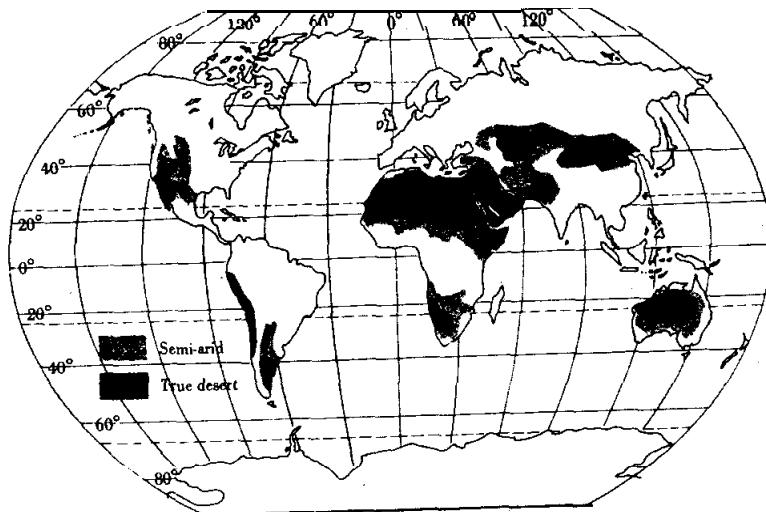

รูปที่ 12.1 แสดงการหมุนเวียนของบรรยากาศ

(ที่มา : Ludman & Coch, 1982 หน้า 298)

ถนนชายฝั่งทะเลในเขตร้อนบางแห่งจะมีทะเลรายที่มีรูปร่างยาวและขนาดเล็กเกิดขึ้น เราเรียกว่า 'ชายฝั่ง' (coastal deserts) เกิดจากความแตกต่างของอุณหภูมิระหว่างชายฝั่งทะเลกับกระแสลมที่พัดผ่านทางบนและลมพัดผ่านกระแสน้ำเย็นในมหาสมุทรเข้าฝั่ง อากาศจะเย็นบวกความร้อนบนแผ่นดินชายฝั่งซึ่งมีความสูงไม่มากนักอย่างทันที ทำให้อากาศแห้งและสามารถเก็บความชื้นได้มากขึ้น ความชื้นจะไม่ถูกปล่อยออกมา เป็นเหตุให้ฝนไม่ตกในบริเวณนี้เกิดเป็นทะเลรายตามชายฝั่งขึ้น เช่น ทะเลรายทางตอนใต้ของเปรูและตอนเหนือของชิลี

ກະເລກຮາຍລ່ວມພາກຈະກະຈາຍອູ້ເຫດວົນ ກະເລກຮາຍສ້າງສໍາຮາໄທຖື່ສຸດໃນກວັບແອົກກາ
ໃຫຍ່ຮອງລັງນາຄີຂອງກະເລກຮາຍໃນກວັບອອສເຕຣເລີຍ ນອກຈາກນັ້ນກໍອູ້ໃນສຫວຽວເມຣິກາ ຈິນ ອາຣ්ຈົນ
ຕິນາ ອິນເດືອຍ ຂີລີ ເປົ້າ ແລະ ຍັງນິກ້ອນ ທ່ານ ອົກ ກາຮກຈາຍຂອງກະເລກຮາຍແສດງໃນຮູບທີ 12.2

ຮູບທີ 12.2 ກາຮກຈາຍຂອງກະເລກຮາຍນິວໄລກ

(ກົ່າມ : Leet & Judson, 1971 ທຳ 318)

12.2 ລັກນະຂອງກະເລກຮາຍ

1. ກຸມີອາກາສ ບຣິເວທະເລກຮາຍຈະມີອຸ່ນຫກຸມແຕກຕ່າງກັນມາກີ່ຈະຮົວນິນກາງວັນ
ແຕ່ຕ່ອນໜັງເຢັນເວລາກລາງຄືນ ກັ້ງນີ້ເພົ່າພື້ນກໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮົວນິນຈາກແສງແດຕໂຄຍຕຽງເນື່ອງຈາກໄມ່
ມີເນັນປັກລຸມອຸ່ນຫກຸມຈິງສູນມາກໃນເວລາກລາງວັນ ເຊັ່ນທີ່ກະເລກຮາຍສ້າງສໍາຮາປະເທດລືບເນື່ອຍ ເຄຍວັດ
ອຸ່ນຫກຸມໄດ້ຄົງ 58°C (136.4°F) ແລະ ທີ່ເຕັກເວລ໌ເລີຍ ແຄລິຟ່ອຣີເນີຍໃນສຫວຽວເມຣິກາ ອຸ່ນຫກຸມວັດ
ໄດ້ 56.5°C ຜິວທີ່ແລະ ຕະກອນໃນກະເລກຮາຍຈະມີອຸ່ນຫກຸມສູງກວ່າອາກາສ ເນື່ອນຮອາທິດຍົດກວາມ
ຮົວນະແຜກຈາຍອອກອ່າງຮວດເຮົາກໍາໄຫ້ອຸ່ນຫກຸມລົດລົງນາໃນເວລາກລາງຄືນ ເຊັ່ນ ກາງຕອນເຫຼືອ
ຂອງກຣິໂພລ ກລາງວັນມີອຸ່ນຫກຸມ 37°C ພອດກາລາງຄືນອຸ່ນຫກຸມ 0.5°C ໃນກະເລກຮາຍເຫດຮົວນິນກໍອູ້
ໄກລ໌ເລັ້ນສູນຍໍສູຕົວ ໃນຄຸດໜາວເວລາກລາງຄືນອຸ່ນຫກຸມອາຈລົດຕໍ່ຄົງຈຸດເຢືອແຮ້ງ ແຕ່ພອກລາງວັນ
ອຸ່ນຫກຸມຈະສູງໜັ້ນມາ 15 , 20 ທີ່ອີ້ນ 25°C ແຕ່ກະເລກຮາຍຄາມລັກນະແກນີປະເທດສິ່ງອູ້ທ່າງຈາກເລັ້ນ
ສູນຍໍສູຕົວໃນຄຸດໜາວຈະຫາວຈັດອຸ່ນຫກຸມທີ່ວັດໄດ້ໃນ Urga ມອງໂກເລີຍ ລົດຕໍ່ຄົງ -26°C ໃນເຕືອນ
ມກຣາຄມ

อุณหภูมิสูง ในเวลากลางวันของทะเลรายล้วนมากมีผลทำให้ฝนตกน้อยและฝนตกไม่สม่ำเสมอ เช่น ที่ทะเลรายซาร์ยาและอีกหลายแห่ง ฝนตกต่อเนื่องนานกว่า 12 เซนติเมตรต่อปี ทะเลรายในเปรูวัดค่าเฉลี่ยได้ 5 เซนติเมตรต่อปี ทะเลรายบางแห่งในบังปะไม่มีฝนตก เช่นที่ทะเลราย Calama ในชิลี จะไม่มีฝนตกต่อปีกันนานถึง 13 ปี ในทะเลรายถ้ามีพายุฝน มันจะตกรุนแรงและมีปริมาณน้ำฝนมากภายในระยะเวลาสั้น ๆ

ลมที่พัดในทะเลรายจะแรง เพราะไม่มีลิ่งกีดขวางเลย ลมจะพอบาดาลจากพวกรุนเข้าไปได้สูงจากพื้นดินและพัดอนุภาคพวกรายไปตามพื้นดินในบังพื้นที่ลมอาจพัดในลักษณะหมุนสูงเข้าไปช้างบน

2. การผุ้ด ติ้มและพื้นราบที่ในทะเลรายความชื้นจะน้อย ดังนั้นอัตราของการผุ้ดทึ้งทางเคมีและทางกายภาพจะช้ามาก แต่การผุ้ดทางกายภาพจะเกิดขึ้นมากกว่า ทึ้งนี้ เพราะพบเศษหินและเศษเร่แตกออกอ่อนๆแต่ยังคงสภาพเดิมอยู่ การผุ้ดทางกายภาพอาจเกิดจากแรงดึงดูดของโลก เช่น การแตกของหินเมื่อถูกลมจากหน้าผา ลมที่พัดเอาภารามาด้วยทำให้เกิดการผุ้ด หรือช่วงที่เกิดน้ำท่วมลับลับน้ำจะพัดพาเอาตะกอนมาจำนวนมากและไหลลงสู่ที่ต่ำ ทำให้ตะกอนแตกหักลดนาดลงและเกิดกระบวนการครุภูกันพื้นที่นิ่น ในทะเลรายบางแห่ง อุณหภูมิลดต่ำเพียงพอที่จะทำให้เกิดฟรอสต์แอคชัน หรืออุณหภูมิที่แตกต่างกันในทะเลรายทำให้เกิดการขยายตัวและหดตัวของอนุภาค เป็นกระบวนการการผุ้ดทางกายภาพทั้งนี้ ส่วนกระบวนการการผุ้ดทางเคมีอาจเกิดจากความชื้นที่ได้รับจากหมอกหรือน้ำค้างหรือในช่วงที่มีฝนตก

อัตราการผุ้ดที่ต่ำ เช่นนี้มีผลกับดินในทะเลราย จะพบดินเกิดขึ้นเป็นบริเวณกว้างน้อยมาก ดินที่เกิดขึ้นจะถูกลมพัดไปหมด เพราะไม่มีต้นไม้ค่อยยึดไว้หรืออาจถูกน้ำฝนที่ไหล มาตามผิวดินด้วยที่อื่นดินจึงไม่มีการพัฒนาที่ดีนัก ดินในบังพื้นที่จะมีการพัฒนาเช่นเดินในภูมิอากาศชื้นจะประกอบด้วยเศษแร่ที่แตกต่อภูมิอากาศจากสารละลายพวกแปรเปลี่ยน เช่น ยิบชิมและเย่ไลต์ เศษหินที่เหลืออยู่นี้เนื่องจากละลายไม่หมด เพราะมันไม่พอ ดินจะขาดอินทรีย์วัตถุ และอาจมีเศษหินที่ได้จากการผุ้ดทางกายภาพปนอยู่ ทะเลรายในอสเตรเลียพื้นที่จะคล้ายที่นี่เพราะมีสารพวกแคลไซต์ เหล็กออกไซด์และชิลิก้าจับตัวกันเป็นเปลือกแข็ง

พื้นที่ชื้นอยู่ในทะเลรายจะกระจายตัว แต่จะหนาแน่นบริเวณที่มีระดับน้ำได้ดีอยู่ใกล้ผิวดินหรือบริเวณทางน้ำผิวดิน บังบริเวณจะไม่มีพืชอยู่เลย พื้นที่ชื้นอยู่ในทะเลราย

จะมีผลกับกระบวนการภารตุผึ้งและกำนานิคตินในทะเลราย

3. น้ำ ในทะเลรายจะมีน้ำทั้งบันผิดดิแยกน้ำได้ดิน แม่น้ำในทะเลรายมีเพียงไม่กี่สายที่ไหลผ่านทะเลรายและไปออกสู่ทะเล เช่น แม่น้ำในลิโนอิป์ และแม่น้ำโคโลราโดในสหรัฐอเมริกาซึ่งมีน้ำไหลตลอดปี เพราะต้นน้ำจากเทือกเขาให้น้ำมาก ทางน้ำชนิดนี้เรียก perennial stream แต่ส่วนมากแม่น้ำที่พบในทะเลรายจะมีน้ำไหลไม่ตลอดปีเรียกว่า intermittent stream คือจะมีน้ำไหลต่อเมื่อมีฝนตกให้ปริมาณน้ำมาก และจะระเหยหรือชื้นหายไป ได้พื้นที่น้ำแห้งอย่างเร็ว ลักษณะร่องน้ำมักมีผังสองชั้นและพื้นราบเรียกว่า washes หรือ arroyos หรือ wadis

ฝนที่ตกในทะเลรายบางครั้งจะรุนแรงทำให้เกิดน้ำท่วมไหลแผ่กระจายไปตามผิวดิน และมีก้าลังมากพอที่จะกัดเซาะพื้นที่และพัดพาตะกอนไปได้

ส่วนน้ำได้ดินในทะเลรายได้รับน้ำมาจากการน้ำ เมื่อมีฝนตกน้ำอยู่ได้ดินก่อนอยู่หรือไม่เลย ถ้ามีก้อนอยู่ในแม่น้ำ ก็จะกัดทางน้ำที่มีน้ำไหลตลอดปี และขึ้นอยู่กับชนิดของหินด้วยถ้าเป็นหินกรวยก็จะมีน้ำได้ดินอยู่มาก น้ำได้ดินในบางพื้นที่อาจใช้ไม่ได้เพราะมีปริมาณเกลืออยู่มากจนใช้ดื่มน้ำได้

12.3 ลักษณะภูมิประเทศเกิดจากการกระทำโดยน้ำ

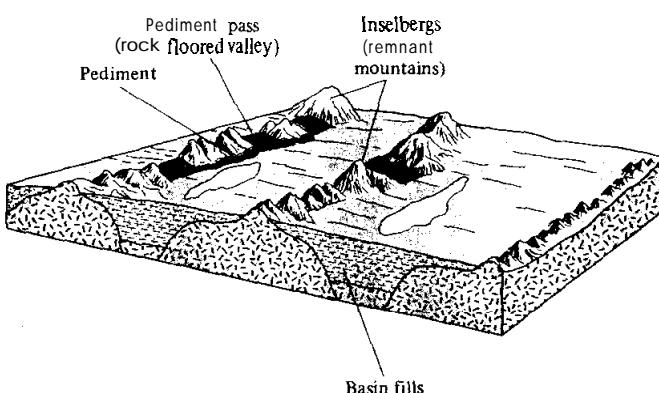
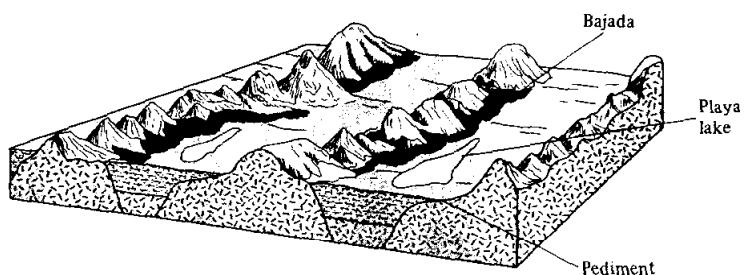
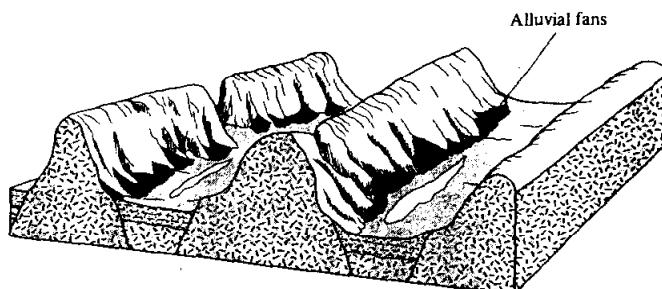
ถึงแม้ว่าในแม่น้ำทะเลรายจะมีฝนตกไม่มาก แต่ก็มีน้ำเพียงพอที่จะเป็นตัวการสำคัญในการสร้างภูมิประเทศ (ดูรูปที่ 12.3)

1. พลายา (playa) คือแอ่งในทะเลรายที่อยู่ระหว่างภูเขาโดยพื้นที่มีการยุบตัวของที่บริเวณใกล้เคียงมีการยกตัวขึ้นเป็นภูเขา แล้วจะมีลักษณะลาดเอียงสูงทางด้านภูเขาระหว่างภูเขานั้นจะอยู่ ฯ ลาดต่ำเข้าหากลางแอ่งซึ่งจะเป็นพื้นราบ แล้วน้ำจะสอดคล้องกันน้ำпадมาจากภูเขาระหว่างภูเขานั้นจะอยู่เป็นน้ำคงคล่องครัว ถ้ามีน้ำอยู่เรียกว่าทะเลสาบพลายา (playa lake) น้ำในทะเลสาบจะแห้งเร็ว หรือถ้ามีน้ำอยู่ตื้นและไม่มีทางระบายน้ำออกจะมีความเข้มข้นของเกลือสูง

2. เนินตะกอนธนูนั้น (alluvial fan) ในช่วงฝนตกหนักปริมาณน้ำจะมากและมีก้าลังพัดพาตะกอนขนาดต่าง ๆ มาได้โดยเฉพาะบริเวณภูเขาระหว่างภูเขานั้นจะมาทับกัน

บริเวณเชิงเขาอยู่เหนือพลาญา แต่จะขยายให้ขึ้นลงตามเชิงเขาและมีความลาดเอียงน้อย
ถ้าเกิดต่อเนื่องกันหลาย ๆ อันเป็นแนวยาวเรียกว่าจาดา (bajada)

3. เพดิเมนต์ (pediment) เป็นบริเวณพื้นผิวที่มีความลาดตรงตื้นๆ เช่นเดียวกับพื้น
แข็งที่ถูกกัดเซาะโดยน้ำ อยู่เหนือบabajada อาจมีตะกอนปักคลุ่มอยู่เป็นชั้นบาง ๆ จะยิ่ง^{จะยิ่ง}
เป็นแนวครอบคลุมเชาหรือตามแนวหน้าผา ถ้าพื้นที่ประกอบด้วยเพดิเมนต์จำนวนมากต่อ กันเป็นที่ราบ
กว้างเรียกเพดิเพลน (pediplain)

รูปที่ 12.3 แสดงวิวัฒนาการภูมิประเทศในทะเลรายบริเวณแม่น้ำและภูเขาระหว่างกิจกรรมเฉือน
(ที่มา : Ludman & Coch, 1982 หน้า 307)

4. อินเซลเบิร์ก (inselberg) คือส่วนของภูเขานี้เหลือภายนหลังการกัดเซาะ
ของน้ำ มีลักษณะเป็นเข้าโตก ฯ อยู่บนเนินผิวน้ำอ่อนราบในทะเลราย

12.4 การทำงานของลมและภูมิประเทศที่เกิดจากลม

ลมจะมีอิทธิพลน้อยกว่าน้ำในการกัดเซาะ แต่ลมมีความสำคัญในกระบวนการพัดพา
และการทับถมในทะเลราย และในเขตชั้นที่ไม่มีพืชปักคลุมดินและปะกอบตัววัสดุร่วนที่เป็น^{ทราย}

12.4.1 การพัดพาและการเคลื่อนที่ของวัตถุ ลมจะพัดพาวัตถุให้เคลื่อนที่ไปได้ การ
พัดพาของลมจะเป็นแบบเชี่ยว (turbulent flow) คือจะพัดแรงหลายทิศทาง และความเร็ว
ของลมจะเพิ่มขึ้นเมื่อสูงจากพื้นดิน และเมื่อตื้นหนึ่งที่ลมไม่พัดหรือพัดน้อยมาก จะมีระดับสูงมาจากการ
ผิวดินมากน้อยขึ้นอยู่กับขนาดของวัตถุที่ปักคลุมผิวดิน บริเวณนี้เรียกว่าเขตปราศจากการเคลื่อนที่
(zone of no movement) จะมีค่าเท่ากับ $1/30$ ของเส้นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ยของวัตถุทั้งหมด
บนพื้นดิน เช่น บริเวณนี้มีขนาดวัตถุที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ย 30 มิลลิเมตร เขตปราศจากการ
การเคลื่อนที่จะสูงประมาณ 1 มิลลิเมตรจากผิวดิน

ลมจะพัดพาวัตถุไปได้ 3 วิธีคือ การแพร่ผลอย การกลิ้ง ไปและการกระดอน
เช่นเดียวกับสายน้ำ

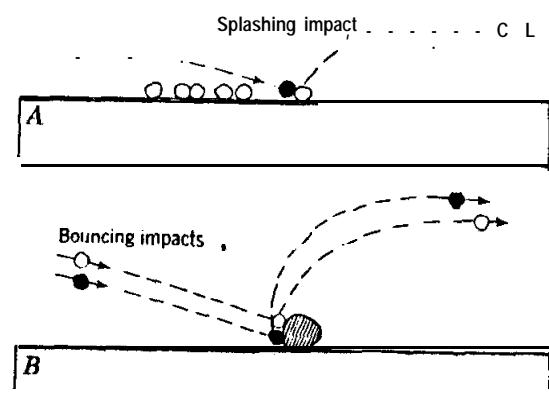
พายุฝุ่นและพายุทราย (duststorms and sandstorms) ขนาดของวัตถุที่
ลมสามารถพัดพาไปได้มี 2 พากคือ ขนาดเม็ดทรายที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ยระหว่าง 0.15-
0.30 มิลลิเมตร ทรายบางเม็ดจะมีขนาดละเอียดถึง 0.06 มิลลิเมตร และขนาดเม็ดฝุ่นที่มี
เส้นผ่าศูนย์กลางน้อยกว่า 0.06 มิลลิเมตร หิ้งฝุ่นและทรายจะถูกลมพัดพาไปในลักษณะของพายุ
ฝุ่นและพายุทราย

พายุฝุ่น ลมจะหอบเอาเม็ดฝุ่นจำนวนมากสูงจากระดับผิวดิน 100-1000
เมตร ทำให้เกิดเมฆฝุ่นหนาแน่นในบรรยากาศ ส่วนพายุทรายลมจะพัดพาเม็ดทรายขึ้นสูงจากพื้น
ดินประมาณหนึ่งเมตรหรือต่ำกว่านี้ โดยทั่วไประดับที่เม็ดทรายเคลื่อนที่มากที่สุดจะสูงจากพื้นดิน
ประมาณ 2-3 เซนติเมตร แต่เม็ดทรายบางเม็ดสามารถลดอยู่ขึ้นสูงได้เกือบ 2 เมตร การที่
วัตถุขึ้นสูงต่างกันเนื่องจากกำลังของลมและความเร็วสูดท้ายของวัตถุนั้น

การเคลื่อนที่ของเม็ดฝุ่นและเม็ดกราย การเคลื่อนที่ของเม็ดฝุ่นมีผลพานี้ไปโดยการแพร่กระจาย ฝุ่นจะมีขนาดเล็กและเบาพอที่ลมจะพัดให้ลอยตัวขึ้นบนอากาศแล้วพาลойไปเป็นระยะทางไกลมาก ทั้งนี้เพรำพีความเร็วสูงท้ายต่ำกว่าความเร็วของลม

โดยทั่วไปลมไม่สามารถพัดฝุ่นที่มีขนาดเล็กกว่า 0.03 มิลลิเมตรให้ลอยขึ้นจากผิวดินได้ เมื่อมันตกถังฟันแล้วถังแม้จะมีลมพัดอย่างแรง แต่การที่ลมสามารถยกเม็ดฝุ่นเหล่านี้ขึ้นไปบนอากาศได้ครึ่งแรกก็เพรำว่าเม็ดฝุ่นอาจถูกการกระแทบจาก การเคลื่อนที่ของเม็ดกรายหรือถูกการรบกวนโดยวิธีอื่น ๆ ทำให้ฝุ่นถูกยกสูงขึ้นสู่อากาศ จากนั้นลมก็พัดพาต่อไปในชั้นบรรยากาศ

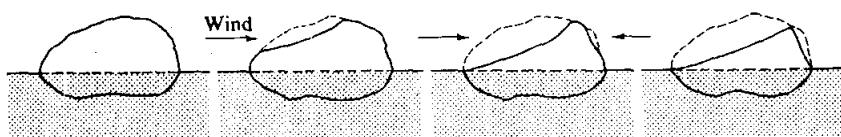
การเคลื่อนที่ของเม็ดกราย โดยมากเม็ดกรายจะถูกลมพัดพาให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้าตามผิวดิน โดยการกระดอนไปและการกลิ้งไป ลมไม่สามารถยกเม็ดกรายจากผิวดินได้ เม็ดกรายถูกพัดพาขึ้นไปบนอากาศได้โดยการถูกลมพัดให้กลิ้งไปกระแทบกับเม็ดกรายเม็ดอื่นแล้วตัวมันเองกระดอนไปหรือไปกระแทกเม็ดอื่นให้กระดอนไป เม็ดกรายจะลอยเช้าสู่อากาศเป็นแนวโค้งแล้วตกลงกระแทกพื้นเป็นนุ่มๆ แล้วกระแทกพื้นเป็นเหตุให้เม็ดกรายกระดอนสู่อากาศได้อีก (ดูรูปที่ 12.4) เม็ดกรายที่มีขนาดใหญ่จะไม่ถูกลมพัดพาขึ้นไปบนอากาศเลย แม้จะถูกแรงกระแทบ แต่มันจะเคลื่อนที่โดยการกลิ้งไปตามผิวดินเท่านั้น ซึ่งเม็ดกรายส่วนมากจะเคลื่อนไปโดยการกลิ้งตามผิวดินมากกว่าการกระดอนไป

รูปที่ 12.4 การเคลื่อนที่ของเม็ดกรายโดยการกระดอน
(ที่มา : Longwell & others, 1969 หน้า 299)

12.4.2 การกัดเซาะและลักษณะภูมิประเทศที่เกิดขึ้น การกัดเซาะที่เกิดจากการกระทำของลมมีอยู่ 2 กระบวนการคือการขัดถู (abrasion) และการพัดกรด (deflation)

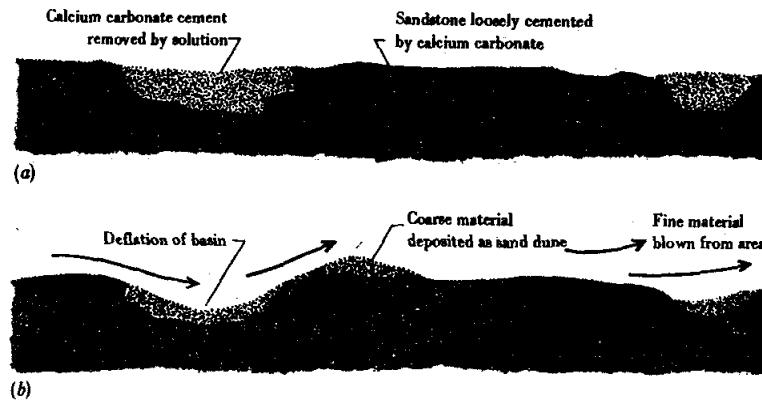
1. การขัดถู เป็นการขัดถูระหว่างเม็ดทรายที่ลมพัดพามากับผิวน้ำของพื้นหรืออุบัติที่มีขนาดใหญ่ ผิวน้ำของพื้นที่ไม่ต้องแข็งมากเมื่อถูกขัดถูจะเกิดเป็นร่องยาวกว้างหรือแคนก์ได้ และร่องจะยาวไปตามทิศทางลมพัดและจะลึกลงเรื่อยๆ เรียกลักษณะนี้ว่า yardang ถ้าลมที่พอบาเรนเด็คทรายมาขัดถูกับอุบัติที่กันทางลม อุบัติด้านที่ลมพัดมาจะค่อยๆ สิ้นสุดไปและผิวน้ำจะเรียนรู้ อาจมีหลายหน้าทั้งนี้ขึ้นกับการเปลี่ยนทิศทางลม เรียกก้อนที่นี้ว่า ventifacts ถ้าเป็นเนินเขาที่โดยมีพินเนิร์ปิดอยู่ด้านบน ชั่งล่างเป็นพื้นที่อ่อนกว่า การขัดถูกำให้เนินเขาบริเวณยอดก้มลง เกิดเป็นโครง เป็นสะพานพิธธรรมชาติ หรือมีรูปร่างประหลาด เราเรียก pedestal rock

รูปที่ 12.5 Ventifacts ลักษณะที่เกิดจากการขัดถูโดยลม

(ที่มา : Foster, 1983 หน้า 189)

2. การพัดกรด เกิดขึ้นในบริเวณที่วัตถุยังไม่แข็งตัวหรือเกิดการผุพังทำให้ลมสามารถพัดเอาวัตถุที่มีขนาดเล็กไปสะสมยังที่อื่น ทำให้บริเวณนั้นเหลือแต่วัตถุที่มีขนาดใหญ่เท่านั้น ลักษณะภูมิประเทศที่มีแต่วัตถุขนาดใหญ่กว่าทรายจะสมอยู่เป็นบริเวณกว้างเรียกว่า desert pavement หรือ lag deposits ในบางแห่งถ้ามีแต่ทรายร่วนและผุน ลมจะพัดพาไปสะสมยังบริเวณอื่นหมด ทำให้เกิดเป็นแอ่งขึ้นเรียกว่า blowouts มักเกิดบนที่ราบ (ดูรูปที่ 12.6)

รูปที่ 12.6 การพัฒนาที่เกิดกันทรารายร่วงทำให้เกิดแอ่งดิน

(ที่มา : Leet & Judson, 1971 หน้า 330)

12.4.3 การทับถมและลักษณะภูมิประเทศที่เกิดขึ้น เมื่อความเร็วของลมลดลง

ความสามารถในการพัฒนาอนุภาคของทรายและฝุ่นให้ปัลวิไปในอากาศก็จะหมดลง ทำให้วัตถุขนาดต่าง ๆ ตกกันจนกันบนพื้นดิน ลักษณะภูมิประเทศที่เกิดจาก การทับถมโดยตะกอนของลมจะมีหลายชนิดขึ้นอยู่กับขนาดของอนุภาค บริเวณเนี้ยเป็นที่ที่ร่องรอยไม่ ความแน่นอนของทิศทางของลม และจำนวนวัตถุที่ลมพัดพามาได้ ชนิดของการทับถมแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะดังนี้

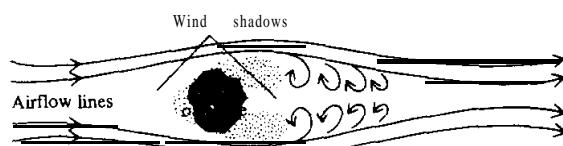
1. การทับถมโดยไม่มีการเรียงตัวเป็นชั้น เป็นการทับถมของตะกอนขนาดเล็ก และเป็นเหลี่ยมซึ่งประกอบด้วยเศษแร่ชนิดต่าง ๆ โดยไม่มีการเรียงตัวเป็นชั้น มีลักษณะเด่น เรียกว่า ตินเลิสส์ (loess) ตินเลิสส์จะสะสมตัวกันมีความหนาไม่เกินเซนติเมตรจนถึง 10 เมตร พร้อมกากกว่านี้ในสหรัฐอเมริกา ในประเทศจีนตินเลิสส์จะหนามากกว่า 100 เมตร เช่นว่า ตะกอนที่มาจากการทับถมกันเป็นตินเลิสส์ถูกกลมพัดพามา เพราะตะกอนมีขนาดเล็กคล้ายเม็ดฝุ่นที่ถูกลมพัดพาไปได้ในปัจจุบัน นอกจากนี้ตินเลิสส์ยังสะสมตัวในแนวตั้งอยู่ตามเชิงเขา ทุบเชาและที่ราบ แสดงให้เห็นว่าตะกอนเหล่านี้ล้มเหลวมาจากการทับถมกัน ตะกอนที่มาสะสมกันเป็นตินเลิสส์มีแหล่งกำเนิดมาจากทะเลรายเป็นส่วนมาก เช่นตินเลิสส์ในประเทศจีนมาจากทะเลรายโดยชั้นอยู่ทางตอนกลางของทวีปเอเชีย หรือตินเลิสส์ทางตะวันออกของชุดดานในทวีปแอฟริกามีแหล่งกำเนิดมาจากทะเลรายชั้นรา แต่การทับถมของตินเลิสส์ในทวีปอเมริกาและยุโรป จะเป็น

ตະกອນຮາຣນ້າແຮງໃນສັນຍາໄລສໂຕສືນ ຈະກັບຄົມກັນໄກລັກັນແນ່ນ້າ ຕິນເລີສສົຈະນີຄວາມສໍາຄັງກ່າວ

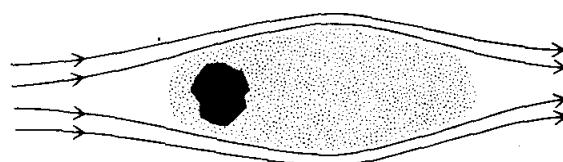
ເກມທຽກກ່ຽວກົມ

2. ກາຣກັບຄົມໄດ້ມີກາຣເວີຍຕົວເປັນເຂົ້າ ເປັນກາຣຕກກັບຄົມຂອງເມັດຖາຣຍັກລົມພັດ
ມາໄດ້ມີກາຣເວີຍຕົວເປັນເຂົ້າ ເຮັດວຽກວ່າເນີນທຽກ (sand dune) ເນີນທຽກອາຈະເຄື່ອນກື່ອຍໆ
ເຮືອຍໆ ຈະເປັບຢັນຮູ່ປ່າງແລະຂນາດອູ່ເສມອກັນນີ້ເພົ່າຮັມພັດອູ່ຕະລອດເວລາ ແຕ່ເນີນທຽກນາງ
ເນີນອາຈາໄມ້ມີກາຣເຄື່ອນກື່ອຍໆເພົ່າຮັມພັດປັດຄຸນ

ເນີນທຽກຈະເກີດຂຶ້ນເນື່ອມີລົງກືດຂວາງທາງລົມທຳໃຫ້ເກີດເງາລມ (wind
shadow) ຂນາດໃຫ້ກ່າວດ້ານທັງລົງກືດຂວາງນັ້ນ ແລະ ລ່ວມດ້ານທັນລົງກືດຂວາງຈະມີຂັາດເລັກ ໃນ
ເງາລມຈະເປັນລົມທຸນ ເນື່ອລົມພັດພາເມັດຖາຣຍາມາກຣະທບລົງກືດຂວາງ ເມັດຖາຣຍຈະຕະກົງໃນເຫດ
ຂອງເງາລມທາງດ້ານທັນລົງກືດຂວາງທັນທີ່ເນື່ອງຈາກຄວາມເຮົວລົດ ເມັດຖາຣຍນາງສ່ວນກີ່ຜ່ານເຂົ້າໄປ
ໃນເງາລມດ້ານທັງລົງກືດຂວາງແລະຕະກະສົມເກີດເປັນເນີນທຽກຂຶ້ນ (ຕູ້ຮູ່ກີ່ 12.7)

(a) Sand accumulates in wind shadows at front and behind obstacle

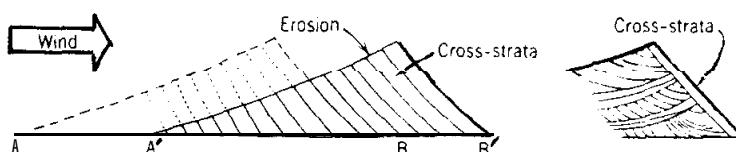
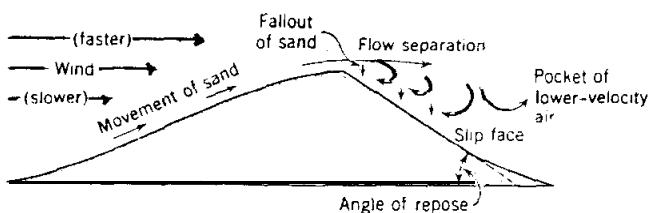
(b) Sand drifts behind obstacle have coalesced into a dune

ຮູ່ກີ່ 12.7 ແສດກາຣເກີດເງາລມຈາກລົງກືດຂວາງແລະກາຣສະສົມຂອງເມັດຖາຣຍເປັນເນີນທຽກ
(ກົ່າມ : Ludman & Coch, 1982 ທຳມະ 311)

ເງາລມຂອງເນີນທຽກເກີດຈາກເນີນທຽກເອງ ທຳໃຫ້ກາຣຕກລະລົມຂອງເນີນ
ທຽກຕ່ອນເນື່ອງ (ຕູ້ຮູ່ກີ່ 12.8) ທຽກຈະຄຸກລົມພັດພາມາທາງດ້ານປະທະລົມ (windward side)
ແລະຕະກະສົມກັນທາງດ້ານປ່າຍລົມ (leeward side) ຄວາມລາດເວີ້ງທີ່ສອງດ້ານຍັງໄຟຕ່າງກັນ
ມາກ ລົມຈະພັດຜ່ານຍອດເນີນທຽກຍ່າງຕ່ອນເນື່ອງ ແຕ່ປົ້ນເຮົາເລັກມາທາງດ້ານປ່າຍລົມຈະເປັນກະຮແສ

กมุนเพราะเกิดເງາລມທັງດ້ານນີ້ ເນື່ອຄວາມເຮົວຂອງລມເນີ້ນຂັ້ນທັງດ້ານປະກະລມ ກຽມທັງດ້ານປະກະລມຈະຖຸກລມພັດພາໃຫ້ເຄື່ອນທີ່ໄປສະສົມກັນຕອນນາຫອງດ້ານປລາຍລມ ເນື້ດທາຣາຍຈະກອງກັນຈະສູງເນື່ອໄມ້ສາມາດກອງອູ້ຢູ່ໄດ້ກົຈະຕາລົງມາສະສົມກັນຂັ້ນລ່າງປລາຍລມ ກໍາໄທໃຫ້ເກີດຄວາມລາດຂັ້ນສູງມື້ນຸ່ມເວີ່ງປະມາດ 34 ອົງສາຈາກແນວຮະນາ ດ້ານນີ້ຈຶ່ງເວີ່ງ *slip face* ແລະ ເນິ້ນທາຣາຍຈະມີຢູ່ປ່ວງໄມ້ສົມມາຕົກ ກີດຂຶ້ນຄື່ອມຄວາມລາດເວີ່ງນ້ອຍທາງດ້ານປະກະລມຊື່ເປັນດ້ານຫັນທຳເຂົ້າພາກສິກາງການເຄື່ອນທີ່ຂອງລມແລະດ້ານທີ່ມີຄວາມລາດຂັ້ນມາກຳກວ່າຈະຫັນທຳຄາມທີ່ສິກາງຂອງລມ

ດ້ານທາຣາຍຢູ່ກັດພາຈາກຄວາມລາດຂັ້ນດ້ານປະກະລມແລະສະສົມບັນຄວາມລາດດ້ານປລາຍລມຕ້ອງເນື້ອກັນໄປ ເປັນສາເຫຼູດໃຫ້ເນິ້ນທາຣາຍເຄື່ອນທີ່ໄປທາງປລາຍລມຫຼົວໄປຕາມທີ່ສິກາງຂອງລມ ການເຮື່ອງຕົວເປັນຂັ້ນຂອງເນິ້ນທາຣາຍຈະກີດຂຶ້ນບັນຄວາມລາດດ້ານປລາຍລມແລະເວີ່ງໄປຕາມທີ່ສິກາງຂອງປລາຍລມຫຼົວຕາມ *slip face* ແລະ ຈະນອກທີ່ສິກາງລມໃນອົດຕື່ໄດ້ ສ່ວນທາງດ້ານປະກະລມໃນເນິ້ນທາຣາຍບາງຂຶ້ນດີ່ກົງການເຮື່ອງຕົວເປັນຂັ້ນໄດ້

ຮູບທີ 12.8 ການເກີດເນິ້ນທາຣາຍແລະການເຮື່ອງຕົວເປັນຂັ້ນ
(ທີ່ນາ : Longwell & others, 1969 ພັ້ນ 307)

ໜົດຂອງເນິ້ນທາຣາຍ

1. **ເນິ້ນທາຣາຍສ່າງ (shoreline dune)** ເນິ້ນທາຣາຍອອກຈາກຈະເກີດຂຶ້ນໃໝ່ແນທະເລກຮາຍແລ້ວ ຕາມສ່າງສັນກຸງແລະ ຮົມທະເລສານໃຫຍ່ ຖໍ່ ກົຈະມີເນິ້ນທາຣາຍທີ່ເກີດຈາກລມເຂົ້ນເຕີຍກັນ ມີລັກຍະແຍ ເປັນລັນທາຣາຍເຮີຍເນິ້ນທາຣາຍລ່ວ່ວທຳ (fore dune) ເກີດຂຶ້ນໃນ

เขตอากาศซึ่งสัมภ์ โดยลมชายฝั่งที่แรงพัดเอาเม็ดทรายตามชายหาดมาสะสมกัน ถ้าบริเวณนี้ตันไม้ขันอยู่พอดีจะเกิดไกลักบ้ายฝั่งและวางแผนตัวเป็นแนวแคบ ๆ ชานานกับชายฝั่ง มีผิวน้ำขุรุระ บางครั้งจะมีอ่อง (blowout) เกิดขึ้นด้วย

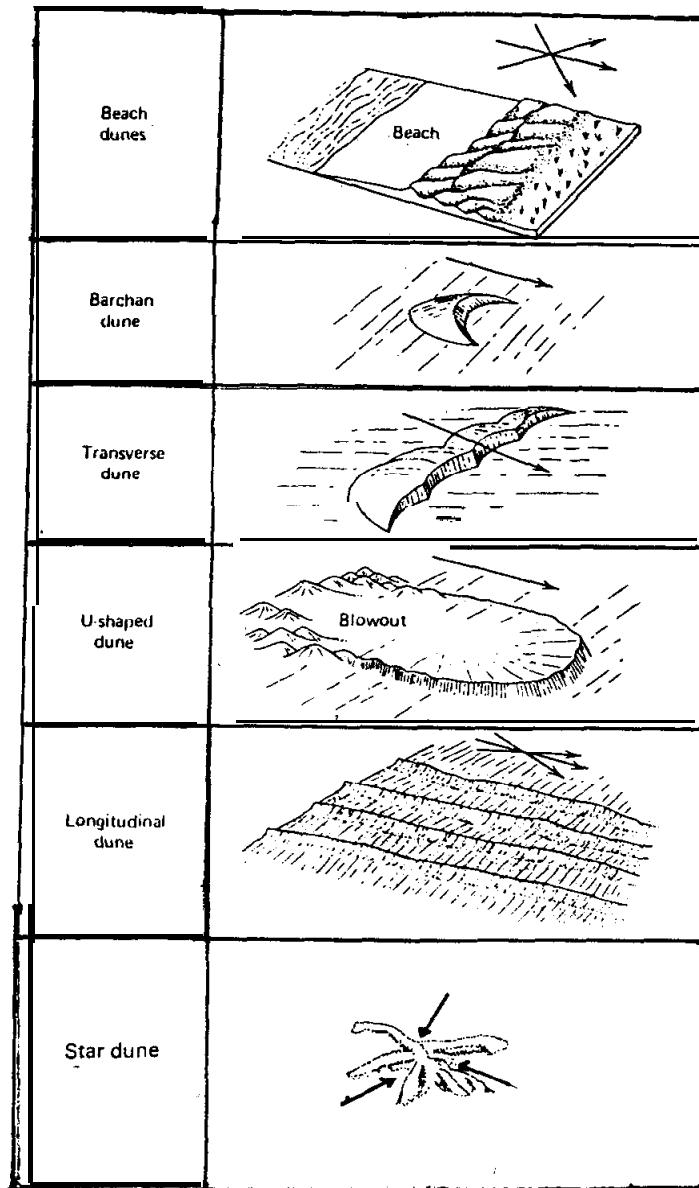
ในบางบริเวณที่ตันไม้ขันน้อย เนินทรายจะเกิดอยู่ห่างจากฝั่งเข้ามา ในแผ่นดินเรียก เนินทรายตามชวาง (transverse dune) มีความยาวตั้งจากกับทิศทางลม ทางด้านปะทะลมจะลาด ส่วนด้านปลายลมจะขึ้นเป็น slip face เนินทรายตามชวางนี้พบมาก ในภูมิประเทศที่ร่องแห้งแล้งและค่อนข้างแห้งแล้ง มีทรายมากและตันไม้ขันน้อย

2. เนินทรายรูปพระจันทร์เสี้ยว (barchan dune) เป็นเนินทรายที่มีรูปร่างคล้ายพระจันทร์เสี้ยวซึ่งปลายของมันจะซึ่งทิศทางที่ลมพัดไปหรือด้านใต้ลม มันจะมีการเคลื่อนที่อย่างช้า ๆ ไปตามการเคลื่อนที่ของลม ถ้าเป็นเนินทรายขนาดเล็ก อัตราการเคลื่อนประมาณ 15 เมตรต่อปี ถ้าขนาดใหญ่ประมาณ 7.5 เมตรต่อปี เนินทรายนี้มีความสูงมากที่สุด วัดได้ 30 เมตร ความกว้างประมาณ 300 เมตร บางครั้งจะเกิดติดต่อกันไปเป็นแนวโดย平行ต่อกับชายฝั่ง โดยทั่วไปเนินทรายชนิดนี้จะเกิดจากลมพัดในทิศทางที่แน่นอน บริเวณเป็นพื้นเรียบแข็ง มีทรายจำนวนนับจำกัดและมีตันไม้ขันน้อยมาก

3. เนินทรายพาราโบลิก (parabolic dune or U-shaped dune) ลักษณะคล้ายเนินทรายรูปพระจันทร์เสี้ยว แต่มีทิศทางกลับกัน คือปลายแหลมของเนินทรายชนิดนี้ ซึ่งทิศทางที่ลมพัดมาหรือด้านต้นลม พบมากบริเวณชายฝั่งที่มีพื้นที่อยู่ระหว่างภูมิภาค

4. เนินทรายรูปดาว (star dune) เป็นเนินทรายขนาดใหญ่ เมื่อมองจากด้านบนจะเห็นคล้ายดาว จะมีสันรวมกันที่จุดยอดของเนินทรายแล้วกระจายออกจากศูนย์กลาง ทุกทิศทาง บริเวณยอดอาจสูงถึง 100 เมตรหรือมากกว่านี้ เกิดจากลมพัดหลาย ๆ ทิศทาง พบมากในทะเลราย沙ياรา

5. เนินทรายตามยาว (longitudinal dune) เป็นเนินทรายที่มีสันยาววาวตัวชานานกับทิศทางของลม เกิดขึ้นในบริเวณที่ราบในทะเลรายที่มีทรายน้อย แต่ว่าลมพัดแรงในทิศทางใดทิศทางหนึ่งคงที่ เนินทรายนี้ขนาดเล็กจะมีความยาว 60 เมตรและสูง 3 เมตร แต่ในทะเลรายอาจสูงถึง 100 กิโลเมตร และสูง 100 เมตร มีความยาวข้ามประเทศ ชาวอาหรับเรียก เนินทรายรูปดาว (seif dune)

รูปที่ 12.9 แสดงแนวรายชั้นต่าง ๆ ลูกศรชี้ทิศทางลม
 (ที่มา : Coates, 1981 หน้า 82 และ Foster, 1983, หน้า 193)

12.5 สรุป

ทະເລກຮາຍຈະປັດລຸ່ມທີ່ໃນສາມຂອງພື້ນຜົວໄລກ ທະເລກຮາຍແນ່ງອອກເປັນ 2 ຊົນດ ສຶ່ວ
 ທະເລກຮາຍຕາມລັກນະບຽນປະເທດແລະທະເລກຮາຍເຊື່ອຮ່ວມ

ทະ เลกรายตามลักษณะภูมิประเทศ มีลักษณะแห้งแล้ง เนื่องจากอยู่ไกลจากแหล่งความชื้น หรือมีเช้ากันลมที่ขอบเขานมา

ส่วนทະ เลกรายเซตวันจะอยู่ระหว่างละตitud 10° ถึง 30° เหนือ และใต้ของเส้นศูนย์สูตร เกิดขึ้นจากการหมุนเวียนของบรรยายกาศ

ทະ เลกรายจะเป็นบริเวณที่มีฝนตกน้อย น้อยกว่า 25 เซนติเมตรต่อปี และตกไม่แน่นอน แต่เวลาฝนตกจะแรง อุณหภูมิจะแตกต่างกันมากช่วงกลางวันกับกลางคืน ลมที่พัดจะแรง เพราะไม่มีต้นไม้มีกีดขวาง จึงเป็นตัวการสำคัญทางธรรมชาติ

การผุพัง ในทະ เลกรายทั้งทางกายภาพและทางเคมีจะต่างกันมากช่วงกลางวันกับกลางคืน ดังนี้ ดินในทະ เลกรายเกิดขึ้นน้อย บางครั้งจะมีลักษณะเป็นเปลือกแข็ง เกิดจากการสะสมของแร่แคลไซต์ เทล์กออกไซต์และชิลิกา พืชที่ขึ้นอยู่ในทະ เลกรายจะทนนานนับวันและล้ำ

น้ำในทະ เลกรายถังจะมีปริมาณน้อย แต่ก็พอเพียงที่ทำให้เกิดทางน้ำขึ้นได้ การไหลของน้ำจะเป็นช่วงลั้นและเกิดขึ้นอย่างกันทีในช่วงฝนตกหนัก ส่วนน้ำได้ดินจะมีจำกัด แต่ก็พนในทະ เลกรายทั่วไป

น้ำจะเป็นตัวการสำคัญในทະ เลกราย เช่นกัน ทำให้เกิดลักษณะภูมิประเทศพลาญา เนินตะกอนรูปปัตต์ เพดิเมนต์ อินเชลเบิร์ก

ลมจะมีอิทธิพลมากในฤดูทະ เลกรายทำให้เกิดการผัดพา การทับถมและการกัดเซาะ ลมจะพัดพาวัตถุให้เกิดการเคลื่อนที่ 2 ชนิดคือ ขนาดดินและขนาดทราย ดูจะถูกลมพัดพาให้สูงขึ้นไปในบรรยากาศในลักษณะการแซวนโดย แต่รายส่วนมากจะพัดพาไปตามพื้นดินในลักษณะการกลิ้งไปและการกระตบไป

การกัดเซาะของลมได้แก่ การขัดถูและการผัดกรด และผลที่เกิดขึ้นจากการกัดเซาะได้แก่ yardang, ventifacts, pedestal rock, desert pavement, blowouts

การทับถมเกิดขึ้น 2 ลักษณะคือ การทับถมที่ไม่มีการเรียงตัวเป็นชั้น ส่วนมากเป็นอุบัติชนิดดิน เช่น ดินเลิส์ และการทับถมที่มีการเรียงตัวเป็นชั้น เป็นการทับถมของทราย เช่น เนินทราย

การเกิดเนินทรายเริ่มจากมีการสะสมที่ทางด้านหลังลังกิดขวางทางลง ชิงทางลงของเนินทรายเกิดจากเนินทรายเอง ดังนั้น เม็ดทรายจากเนินทรายทางด้าน

ປະກະລົມຈະເຄື່ອນທີ່ນີ້ໄປຕາມພື້ນລາດຂອງຕ້ານປະກະລົມແລ້ວໄປຕົກຕັນຄາງຕ້ານປ່າຍລົມບວງເວລາ

slip face ທີ່ສັນ ເປັນບວງເວລາມຂອງເນີນກຣາຍ

ໜົດຂອງເນີນກຣາຍທີ່ພົນມາກໄດ້ແກ່ ເນີນກຣາຍຫາຍິ່ງ ຂຶ່ງມີ 2 ຜົດຄືອ ເນີນກຣາຍລ່ວນ
ທຳມັກ ແລະ ເນີນກຣາຍຕາມຫວາງ ເນີນກຣາຍຮູ່ປະຈັນທີ່ເລື້ອຍວ ເນີນກຣາຍພາຣາໂບລົກ ເນີນກຣາຍຮູ່
ຕາວ ແລະ ເນີນກຣາຍຕາມຍາວ

แบบฝึกหัดบทที่ 12

1. ทະເລກຮາຍຄືອະໄຣ ແນ່ວອກເປັນກີ່ນິດ ທະເລກຮາຍແຕ່ລະຫຼັດເກີດຂຶ້ນໄດ້ອ່າງໄວ ແລະ ກຽມຈາຍອູ້ບຸນຜົວໂລກບໍລິເວັນໄດ້ນ້ຳ
2. ອົງນາຍລັກນະກູມວິວາກາຄໃນທະເລກຮາຍ ທັງຝ່ານ ອຸນຫຼຸມແລະລມ
3. ອົງນາຍກາຮຸພັງໃນທະເລກຮາຍ ແລະມີຜົກກັບກາຮເກີດຈິແລະຟື່ພຣະໃນທະເລກຮາຍອ່າງໄວ
4. ອົງນາຍລັກນະນຳໃນທະເລກຮາຍ
5. ອົງນາຍລັກນະກູມປະເທດເຫັນທີ່ເກີດຈາກກາຮກະທຳຂອງນ້ຳໃນທະເລກຮາຍ ພລາຍາ ໙ັນ ຕະກອນຮູ້ປັດ ເພີມເນັດ ແລະອິນເຊລເບີຣັກ
6. ພາຍຸດຸນເກີດຂຶ້ນໄດ້ອ່າງໄວ ແລະມີກາຮພັດພາໄປອ່າງໄວ
7. ເມືດກຮາຍເຄລື່ອນທີ່ໄປພວມກັບພາຍຸກຮາຍໄດ້ອ່າງໄວ ເມືດກຮາຍແຕ່ລະເມືດຈະລອຍໄປໄດ້ສູງ ເພື່ອໄດ ກາຮຊັດຖຸຈາກລມຈະເກີດຮະດັບໃດມາກທີ່ສຸດ
8. ອົງນາຍກະບວນກາຮຊັດຖຸທີ່ເກີດຈາກກາຮກະທຳຂອງລມ ແລະກາຮຊັດຖຸຂອງລມກຳໄທເກີດລັກນະກູມປະເທດແບບໄດ
9. ອົງນາຍກະບວນກາຮພັດກຣາດ ກາຮພັດກຣາດຈະເກີດໄດ້ຕີໃນສກວະໄດ ແລະກຳໄທເກີດລັກນະກູມປະເທດແບບໄດ
10. ດິນເລີສລືຄືອະໄຣ ເກີດຂຶ້ນໄດ້ອ່າງໄວ ດິນເລີສລືມີໂຄຮສ້າງສ້າງອ່າງໄວ ແລະກຳເນີດຈາກ ສິ່ງໄດ້ນ້ຳ
11. ເນີນກຮາຍຄືອະໄຣ ເກີດຂຶ້ນແລະເຄລື່ອນທີ່ໄປໄດ້ອ່າງໄວ
12. ອົງນາຍເນີນກຮາຍໜ້າຝຶ່ງ ທັງເນີນກຮາຍສ່ວນໜ້າແລະເນີນກຮາຍຕາມຂວາງ
13. ອົງນາຍເນີນກຮາຍຮູ່ປະຈັກທີ່ເລື້ອຍ ແລະຕ່າງກັບເນີນກຮາຍພາກໄບລິກອ່າງໄວ
14. ອົງນາຍເນີນກຮາຍຮູ່ປະຕາວແລະພບໄຕທີ່ໄກນ
15. ອົງນາຍເນີນກຮາຍຕາມຍາວ ເນີນກຮາຍນີ້ຂັບອົກທີ່ກຳທາງລມໄດ້ອ່າງໄວ